

ἐκαλεῖτο ἡ μητρόπολις τῆς νήσου, καὶ νῦν ἐστὶ περιχομένη κύκλω ὑπὸ νεφελεῶν, πορτοκαλεῶν τε καὶ λευκοῦ νεῶν. Παρὰ μόνους δὲ τοῖς ἰσχυροῖς Τούρκοις δικιόζεται μικρῶ παρεφθαρμένον τὸ ὄνομα τοῦτο ἄχρι σήμερον, ἀλλ' ἐν τῷ γραπτῷ μόνον λέγεται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς παρὰ τῶν Κατήδων (Κριτῶν) συνταττομένοις συμβολαίοις, ἐνθα συνήθως γράφεται Νεφρίντζα. Περὶ πατοῦ δὲ καλεῖται καὶ καθ' ἡμᾶς ἐτι πάσα ἡ περίχωρος τῆς κόμης Μηλείου, περὶ ἧς ἐπιθιτὰ ἄλλοτε ἐν Πανδώρα σημειωθέντα μετ' [τόμ. ΙΓ', σελ. 138, ἐπιθ. Β']. 'Ο μὲν τοι Βόσιος, τῷ ἐπιόντι 1457 ἐπει τήθει τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων δέχουσαν τῶν ἐν τῷ Ἰπομνηματίῳ τούτῳ ἀναφερομένων τόπων, προσιτορῶν καὶ τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀντιμαχίας [Βοσίῳ ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 253—256. Ἀντιμαχία δὲ, εἴτε Ἀντιμαχία, ὡς νῦν ὑπὸ τῶν Κῶν προφέρεται, ἐστὶ τῶν ἐν τῇ Κῷ πάντε κωμῶν ἡ μαίζων, ἐνθα καὶ προύριον ὑπὸ τῶν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου ἱεροπολιτῶν ἀνεγέρθη κατ' ἀρχαίαν τὴν ΙΕ' ἑκατονταετηρίδα. Φέρεται γὰρ κεχαργμένον ἐπὶ μὲν τῆς ἐσωτέρας αὐτοῦ πόλεως τὸ 1414 ἔτος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐξωτερικῆς, ἐπιτερον ἐποικοδομηθείσης, τὸ 1507. Καίτοι δὲ πρὸς χειμερινὰς δυσμὰς τῆς πόλεως, ἐξ ἧς ἀπέχει περὶ τοὺς ἑκατὸν σταδίους. Τῆς Ἀντιμαχίας ταύτης καὶ Πλοστάρχος μέμνηται [Κεφ. Ἑλλήν. ΝΗ'] ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ σωζομένῳ ἐπιγραφῶν, ἔπειρ πρῶτος ἐκδέδωκεν ὁ κλεινὸς Ρόσιος ἐν τῷ Inscrip. graec. inedit. Fasc. III, ἀναγινώσκεται: Ο ΔΑΜΟΣ Ο ΑΝΤΙΜΑΧΙΑΝ]. Ἀλλὰ καὶ Παῦλος ὁ Σεβαστὸς κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἱστορεῖ ταῦτα περὶ ἄλλοι [Pauli Sebastiano Codicē diplomat. del sac. militar. ordinis hierosolimit. tom. II pag. 498]. Ταύτην δὲ τὴν τῶν Τούρκων ἐπιδρομὴν καὶ Δούκας ἱστορῶν φησὶν, ἐτι ἐξελλόντες εἰς Κῶν, καὶ τὸ καθολικὸν πολίχνιον (τὴν Νεραντζίαν δηλονότι) ἔρημον εὐρόντες, παρὰ δὲ τῶν καταλειφθέντων αὐτῷ γερόντων μαθόντες, ἐτι ἐν ἄλλῳ πολίχνιῳ ἐχυρωτάτῳ εἰσῆχθησαν, ὃ Ραχίᾶ λέγεται, πρὸς τὰ ἐκεῖσε ἰτράπησαν, κτλ. [Κεφ. μγ'] ἐνθα διορθωτικὸν ἀδιστακτικῶς Ἀντιμαχία, ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου Ραχία.

(*) Ἴδε καὶ Δούκαν περὶ τοῦ ἔκπλου τοῦ στόλου τούτου ὑπὸ τὸν στολάρχην Χαμζάν [Κεφ. μγ'].

(*) Ἀκουιλίας Πατριάρχην καλεῖ ὁ Δούκας τὸν παρὰ τοῦ Πάπα Καλλίστου Γ'. τὸ τνηκαῦτα σὺν τριήρεσιν ἑνδεκα ἐκπεφθέντα εἰς Ρόδον Καρδινάλιν [Κεφ. με]. Πλάτυνας δὲ τῶν μὲν τριήρων τὸ πλῆθος εἰς δεκατὴ ἀναδιδάξει, τὸν δ' ἡγεμόνα αὐτῶν Καρδινάλιν, τὸν καὶ Πατριάρχην Ἀκυλίας λεγόμενον, Λεοδοίκον Σκαράμπον ἐνεμάξει [Delle vite som. Pontif. Callisto III]. Κατὰ Βόσιον μάντοι, Πέτρος ἦν οὗτος ὁ Ταβράκωνος ἀρχιεπίσκοπος [ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 252].

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΟΥΝΙΟΥ 15, 1866.

Ὁ Βασιλεὺς, καλέσας παρ' ἑαυτῷ τοὺς Πρέσβεις τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας, ὠμίλησε μετ' αὐτῶν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς τί φρονοῦσι. Κατὰ συνέπειαν, φαίνεται, τῆς συνεντεύξεως ταύτης, προσεκάλεσε μετὰ ταῦτα ἡ Α. Μ. τοὺς ΚΚ. Βούλγαρην, Κουμουνδοῦρον καὶ Δεληγεώργην καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε:

« Κύριοι, σὰς προσεκάλεσα σήμερον, διὰ νὰ σὰς
» ἐκθέσω τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν
» θέσιν τῆς ἀγαπητῆς μας Πατρίδος. Σχηματίσας
» τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον ἐξ ἐντίμων προσώπων, ἤλ-
» πιζον, ὅτι ἤθελον ἡσυχάσει τὰ πνεύματα καὶ τὰ

» κόμματα· ἀλλὰ δυστυχῶς περιστάσεις ἀπρόδλε-
» πται, ὡς ὁ ἐπιχείμενος πόλεμος ἐν Ἑλλάδι, καὶ
» πρὸς τούτοις αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τοῦ τό-
» που, δύνανται ἐτι μᾶλλον νὰ δεινώσωσι τὰ πράγ-
» ματα τῆς Πατρίδος. Εἰς τὰς κρίσιμους ταύτας
» περιστάσεις ἡ ἡμετέρα ἐπιθυμία, ὡς ἡ τῆς κυβερ-
» νήσεώς μου, εἶναι ὅπως ἐπίστημοι ἄνδρες τοῦ τό-
» που, ὡς ὑμεῖς, Κύριοι, λησμονοῦντες τὸ παρελ-
» θὸν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀμύλην, ἐνωθῆτε πρὸς
» σχηματισμὸν ἰσχυροῦ ὑπουργεῖου διὰ τὴν εὐμε-
» ρίαν, τὸ συμφέρον καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος,
» ἄτινα ἐπιποθῶ ἐγκαρδίως, ὡς καὶ πᾶς χρηστὸς
» πολίτης. »

Καὶ ὁ μὲν Κ. Βούλγαρης ἀντέτεινεν ὅτι ἡ πρόσκλησις τριῶν καὶ οὐχὶ ἐνὸς εἰς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἐστὶν ἀντισυνταγματικὴ· οἱ δὲ δύο ἕτεροι κομματάρχαι δὲν ἐθεώρησαν μὲν αὐτὴν τοιαύτην ἀλλὰ καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ συνεννοηθῶσιν. Ὅθεν, μετὰ τινος ἡμέρας, ὁ Βασιλεὺς ἀνέθηκεν εἰς μόνον τὸν Κ. Βούλγαρην τὴν συγκρότησιν ὑπουργεῖου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρξεν ἐλπίς ὅτι μετὰ τοῦ Κ. Βούλγαρη ἤθελον συμπράξει καὶ οἱ ἕτεροι δύο κομματάρχαι· ἀλλ' ἐπὶ τέλος μόνος ὁ Κ. Δεληγεώργης ἠνώθη μετ' αὐτοῦ. Τὸ δ' ὑπουργεῖον κατηρτίσθη οὕτω:

ΚΚ. Βούλγαρης, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Δεληγεώργης, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης.

Χρηστίδης, ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.

Κεχαγιᾶς, ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Δρόσος, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.

Ἀρτέμιος Μίχου, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ Λυλάρχης Κ. Σκαρλάτος Σουτζος παρητήθη, ἡ δὲ παραίτησις αὐτοῦ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ. Ὁ ποιητὴς Ἀλέξανδρος Σουτζος περιηγεῖτο κατὰ τὰς Ἠγεμονίας. Εἰς Γιούργεθον εὐρισκόμενον ἠρώτησέ τις αὐτόν· — Κύριε Σουτζε, πῶς μανθάνετε τὰ ἑλληνικά; — Πῶς τὰ μανθάνω; νόστιμον! ἀρχίζων ἀπὸ τὴν γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου, ἀπῆντησε σοδάρως ὁ ποιητὴς.

Οἱ περιεστῶτες πάντες καὶ ὁ ἐρωτήσας ἐγέλασαν ἀπλῆτως. — Ἀλλ' ἐγὼ δὲν σὰς ἠρώτησα περὶ μαθημάτων, εἶπεπεν οὗτος. — Ἀλλὰ περὶ τίνος; —

Περὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος νέων.— Ἄ! εὐλογημένε· τῶρ σὰς ἐννοῶ· εἶναι ὅλοι ζῶντοί οἱ ἐξ Ἑλλάδος νέοι.— Πάλιν δὲν μ' ἐνοήσατε, προσέθηκεν ὁ τὸ πρῶτον ἐρωτήσας, γελῶν μετὰ τῶν ἄλλων· διὰ τὰ πολιτικά σὰς ἐρωτῶ.— Τί διάβολον! ἐφώνησεν ὁ ἀστεῖος ποιητής, φάνεται ὅτι ἡ κεφαλή μου σήμερον εἶναι βαρεῖα ἀληθῶς. Διὰ τὰ πολιτικά μ' ἐρωτᾶτε; τί τὰ θέλετε! πηγάζουν κουτσά, στραβιά, στραβόκουτσα.

Εἰς Ὁξφόρδην τῆς Ἀγγλίας κατεδικάσθη εἰς ἐπιχειρῆ ἐξορίαν βράπτως, ὅστις μετὰ ἑπτὰ γυναικῶν ἀλλεπαλλήλως ἤλθεν εἰς γάμον. Ἀκούων δὲ τὴν κατάδικήν του, ἀνέκραξε· — Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπομείνω ἐν ἔτος ἐξορίας δι' ἐκάστην γυναῖκα. Νομίζω ὅτι τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ μοὶ ἀφαιρέσῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ λάβω καὶ ἄλλην μετὰ τὸ τέλος τῆς τιμωρίας μου.

Θὰ μὲ πληρώσετε τέλος; ἐρωτᾷ δυστυχῆς τις βράπτως ἓνα τῶν κακῶν ἐκείνων πελατῶν, δι' οὓς ἄλλοι πάντοτε πληρόνουσιν. — Ὁφείλεις εἰς τινὰ χρήματα; ἀντερωτᾷ ὁ πελάτης τὸν πιστωτὴν του. — Ὁχι, χάρις τῷ Θεῷ! — Τότε εἴμπορεῖς νὰ περιμείνῃς ὀλίγον.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας πιστωτῆς καὶ ὀφειλέτης ἐκ νέου συναντῶνται, οὐχὶ ἀναμφιδόλως κατὰ λάθος τοῦ δευτέρου, πλησιάζουσιν ἀλλήλους καὶ ἡ συνομιλία ἄρχεται οὕτω· — Θὰ μὲ πληρώσετε; ἐρωτᾷ ὁ βράπτως. — Χρεωστεῖς χρήματα; ἐπαναλέγει ὁ νέος. — Βεβαιότατα, ναί, σπεύδει ν' ἀποκριθῇ ὁ βράπτως, μὴ θέλων νὰ ἐμπλακῇ εἰς δίκτυα, ὡς τὸ πρῶτον. — Καὶ διατί δὲν πληρόνεις; — Σὰς τὸ λέγω, ἀλλοίμονον! διότι δὲν ἔχω χρήματα. — Δι' αὐτὴν λοιπὸν τὴν αἰτίαν ἀδυνατῶ κ' ἐγὼ νὰ σὲ πληρώσω.

Ὁ Κύριος Δ . . . ἔχει τρεῖς θυγατέρας· αἱ δύο πρῶται εἶναι ἀρκούντως ὠραῖαι· ἡ τρίτη ὁμοῦς δὲν ὑποφέρεται. Πρόσωπον τρίγωνον· ῥίς ἐξαιρετικὴ· ὀφθαλμοὶ ἀλλοίθωροι· στόμα ἀνοικτὸν μέχρι τῶν ὠτίων· σιαγὼν ὀξεῖα· ἰδιαίτερα σημεῖα· ὀλίγον κωρῆ.

— Ποτὲ δὲν θὰ τὴν ὑπανδρεύσετε, ἔλεγον πολλοὶ πρὸς τὸν Δ . . .

— Θὰ τὴν ὑπανδρεύσω ὡς τὰς ἄλλας.

— Καὶ ποῖος εἶναι ὅστις . . .

— Ζητῶ ἓνα τυφλόν, εἶπεν ὁ καλὸς πατήρ.

Ὁ Κύριος Χ . . . εἰσέρχεται εἰς ξενοδοχεῖον, εὐρίσκει τὰ πάντα κακῆς ποιότητος, κακῶς ἠτοιμασμένα, καὶ κάκιστα τὸν ὑπηρετοῦσι. Τρώγει ὁμοῦς χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν, ἔπειτα πληρόνει. Ἀναχωρῶν δὲ ζητεῖ τὸν κύριον τοῦ καταστήματος. — Κύριε, τῷ λέγει, θέλετε νὰ μ' ἀσπασθῆτε; . . . Ἐπειδὴ δὲ ὁ ξενόδωχος διστάζει, ἐκείνος προσθέτει·

— Ναί, ἀσπασθῆτέ με, διότι διὰ τελευταίων φορὰν μὲ βλέπετε.

— Τί διάβολον! λάβε θάρρος λοιπὸν, ἔλεγέ τις πρὸς τὸν φίλον του Μ . . ., τοῦ ὁποίου τὴν πρώτην εἶχονθάψει τὴν σύζυγον. Καὶ ἂν εἰς δάκρυα λύωσῃς, πάλιν μ' αὐτὸ δὲν θὰ τὴν ἀναστήσῃς. — Τί θέλεις, ἀγαπητέ μοι, ἀπαντᾷ οὗτος, γνωρίζεις ὅτι εἶμαι χαρακτήρος ἐπιδεικτικοῦ καὶ τῶν μικροτέρων ἐντυπώσεων· καὶ τὸ μηδαμινώτερον πρᾶγμα μὲ κάμνει νὰ κλαίω . . .

Ἐπαμεινώνδας, ὁ τῶν Θηβαίων στρατηγός, εὐρίσκειτο ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ· ἐξεστράτευε δὲ τότε κατὰ τῆς Πελοποννήσου. Τὰ πάντα ἠτοιμάζοντο πρὸς θεινὴν συμπλοκὴν, ὅτε κερκυνοὺς ἐνέσκηψε, σημεῖον τότε κάκιστον κατὰ τὰς ἐκστρατείας. Οἱ στρατιῶται ἦσαν ἀνίσχυοι καὶ οἱ πάντες ἠρώτων· — Τί τοῦτο σημαίνει; — Σημαίνει, ἀνεφώνησεν ἀτάραχος καὶ μειδιῶν ὁ Ἐπαμεινώνδας, ὅτι αἱ ἐχθροὶ κακὴν ἐξελέξαντο τὴν θέσιν.

Τὸ θάρρος ἐπανῆλθε μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, τὴν δ' ἐπιούσαν ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐθριάμβευεν.

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ι. Π.

Ἐφημερίς τις τῆς Σύρου, μετατυπώσασα ὀλίγηρον τὸ περὶ *Ἐργατικῶν Συνεταιρισμῶν* ἄρθρον, τὸ δημοσιευθὲν ἐσχάτως ἐν τῇ *Πανδώρα*, δὲν ἀναφέρει ὅτι ἐδανείσθη τοῦτο ἐξ αὐτῆς. Ἀν ἀμφισβόλλομεν ὅτι ἡ παράλειψις ἐγένετο κατὰ παραδρομὴν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θέλει διορθωθῆ.

Ἀόσις τοῦ ἐν τῷ 589 φυλλιδ. αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Ῥαφίς.

Μηδένα μίσει ὅπως μὴ μισηθῆς.

ΛΙΝΙΓΜΑ.

Θεῶν τὰ τρία μου δηλοῦν, ἄρθη τὰ ἄλλα δύο,
Διὰ τῶν πέντε ἀγασσας ναυμάχον σοὶ δεικνύω.
Κ. Π. Γ.

ΓΡΙΦΟΣ.

